

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa S. M.
przeciwko [...] Szpitalowi [...] w O.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt VI ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] adwokatowi G. C. kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów
- zachodzi nieważność postępowania
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 13 marca 2012 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącego. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez

skarżącego, związane z zarzutem sprzeczności zaskarżonego orzeczenia z przepisami art. 361 § 1, art. 415 i art. 430 k.c. oraz art. 328 § 2 i art. 385 k.p.c., nie daje zaś podstaw.

Z tych względów orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

es